

Ευρωπαϊκό όνειρο

ΤΟΥ **Π.Κ. Ιωακειμίδη**

Η προστασία των χριστιανών

Ο πόλεμος στο Ιράν είναι η μια σκληρή πραγματικότητα. Οι διώξεις των μειονοτήτων – μεταξύ άλλων και χριστιανών – είναι η άλλη στον ευρύτερο χώρο της Μ. Ανατολής (ιδιαίτερα σε Συρία και εμπόλεμο Λίβανο). Τι μπορεί να γίνει; Η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) και κράτη-μέλη της δεν έχουν ομολογούμενες μεγάλες δυνατότητες για κάποια δυναμική παρέμβαση προώθησης της ειρήνης στη Μ. Ανατολή και ειδικότερα στον πόλεμο Ισραήλ/ΗΠΑ - Ιράν. Αν και για τον τελευταίο δεν έχουν (και ορθώς ίσως) και τη βούληση παρέμβασης, καθώς θεωρούν ότι πρόκειται για έναν αχρηίαστο παράνομο πόλεμο που δεν συνάδει με τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ και το διεθνές δίκαιο γενικότερα. Μολονότι έχουν υψηλό ενδιαφέρον για την επίτευξη εκκευρίας, σταθερότητα στην περιοχή σε δημοκρατικές βάσεις, την ελεύθερη ναυσιπλοΐα στον Κόλπο (άνοιγμα Στενών Ορμούζ κ.λπ.). Η Ευρωπαϊκή Ένωση όμως έχει ηθική και πολιτική ευθύνη αλλά και συγκεκριμένες δυνατότητες και μέσα ως ήπια δύναμη να παρέμβει για την προστασία των μειονοτήτων της περιοχής της Μ. Ανατολής και ιδιαίτερα των χριστιανών που διαβιούν εκεί. Ο αριθμός τους, μολονότι μειούμενος, δεν είναι καθόλου ευκαταφρόνητος: Λίβανος 1,6 εκατ., Συρία 200.000, Ισραήλ 150.000, Ιράκ 150.000, Ιορδανία 130.000 και μικρότερος αριθμός σε άλλες χώρες. Ο πόλεμος στο Ιράν, μολονότι γεωπολιτικού χαρακτήρα, έχει και ένα πολιτιστικό, θρησκευτικό υπόβαθρο στις ρίζες του. Σε αρκετές χώρες οι μειονότητες και κυρίως οι χριστιανοί αντιμετωπίζουν σήμερα διώξεις, καταπίσεις, περιορισμό θρησκευτικών εκδηλώσεων κ.λπ. Στον πόλεμο της Γάζας χριστιανικές εκκλησίες ιστορικής σημασίας καταστράφηκαν, άλλοι τόποι λατρείας βεβηλώθηκαν. Στον Νότιο Λίβανο ο χριστιανικός θύλακος υποφέρει. Η χώρα όμως όπου ο χριστιανικός πληθυσμός (καθώς και άλλες μειονότητες) αντιμετωπίζει ιδιαίτερα προβλήματα, περιλαμβανομένων και ποικίλων διώξεων, είναι η

Συρία. Μετά την ανατροπή του κοσμικού δικτατορικού καθεστώτος της οικογένειας Ασάντ και την ανάληψη της εξουσίας από τις ισλαμιστικές δυνάμεις της αντίστασης με (μεταβατικό) πρόεδρο τον Αχμέντ Αλ Σάρα και παρά τις πολιτικές και καταστατικές δεσμεύσεις, οι χριστιανοί σχεδισμένα ή μη αντιμετωπίζουν διωγμούς για διάφορους λόγους. (Όπως και οι Αλεβίτες, Κούρδοι, Δρούζοι). Η Ελλάδα έχει εκφράσει σε όλα τα επίπεδα το ενδιαφέρον της για την αποτελεσματική προστασία των χριστιανών στη διαδικασία δημοκρατικής μετάβασης της χώρας. Αλλά δεν αρκεί.

Είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση που μπορεί να παρέμβει πιο αποτελεσματικά σε συνεργασία με συγκεκριμένα κράτη-μέλη της. Καθώς ο Αχμέντ Αλ Σάρα ενδιαφέρεται βαθύτατα για τη στήριξη της Ένωσης και των κράτων-μελών της προκειμένου να προωθήσει την ανοικοδόμηση της χώρας του. Για τον σκοπό αυτόν επισκέφθηκε άλλωστε την περασμένη εβδομάδα το Βερολίνο όπου ζήτησε την οικονομική συνδρομή της Γερμανίας για την ανοικοδόμηση της Συρίας αλλά και την επιστροφή των προσφύγων. Ένωση και κράτη-μέλη οφείλουν να στηρίξουν τη Συρία αλλά με ένα πρόγραμμα συγκεκριμένων αιρεσιμοτήτων/προϋποθέσεων που θα διαλαμβάνει την τήρηση του κράτους δικαίου και την προστασία και σεβασμό των δικαιωμάτων όλων των μειονοτήτων, ιδιαίτερα των χριστιανών (στη βάση σχετικής ελληνικής πρότασης). Εξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση ελάχιστα μπορούν να γίνουν με τη βοήθεια ίσως κρατών όπως Κατάρ, Σ. Αραβίας και, όσο κι αν φαίνεται παράξενο, Τουρκίας. Η προστασία των μειονοτήτων αποτελεί προϋπόθεση για τη σταθερότητα της Μ. Ανατολής (ιδιαίτερα Συρίας και Λιβάνου).

Ο **Π.Κ. Ιωακειμίδης** είναι ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ), πρώην ηρεοθευτής - σύμβουλος του ΥΠΕΞ και μέλος της συμβουλευτικής επιτροπής του **ΕΝΙΑΜΕΠ**.

▶ Στιγμιότυπο από την έκρηξη στην εκκλησία του Αγίου Ηλία στη Ντουέιλια της Δαμασκού στη Συρία, που κόστισε τη ζωή σε τουλάχιστον 20 ανθρώπους, το καλοκαίρι του 2025